

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1303-ҳадис

1303/3147 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حِينَ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَمْوَالِ هَوَازِنَ مَا أَفَاءَ، فَطَفِقَ يُعْطِي رِجَالًا مِنْ قُرَيْشٍ الْمِئَةَ مِنَ الْإِبِلِ، فَقَالُوا: يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَدْعُنَا، وَسُيُوفُنَا تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهِمْ! قَالَ أَنَسٌ: فَحَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ بِمَقَالَتِهِمْ، فَأَرْسَلَ إِلَى الْأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ فِي قَبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ، وَلَمْ يَدْعُ مَعَهُمْ أَحَدًا غَيْرَهُمْ، فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا كَانَ حَدِيثُ بَلْعَنِي عَنْكُمْ؟ قَالَ لَهُ فَمَهَاؤُهُمْ: أَمَا دَوُو آرَائِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئًا. وَقَدْ تَقَدَّمَ الْحَدِيثُ بِطَوْلِهِ.

1303.3147. Анас ибн Молик шундай хабар қилади:

«Аллоҳ Ўз Расули соллаллоҳу алайҳи васалламга Хавозин молларидан фай қилиб берадиганини бериб, у зот Қурайшнинг баъзи кишиларига юзтадан туя бера бошлаган пайтда ансорийлардан айрим кишилар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақларида: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аллоҳ мағфират қилсин, бизни қўйиб, Қурайшга беряптилар, ҳолбуки, қиличларимиздан уларнинг қони томиб турибди», дейишди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга уларнинг гаплари айтилди. У зот ансорийларга одам юбордилар. Уларни бир тери чодирга тўпладилар. Улар билан бирга бошқа ҳеч кимни чақирмадилар. Тўпланиб бўлишгач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг олдиларига келиб: **«Сизлардан менга етган гап нима эди?»** дедилар. Уларнинг илмлилари шундай дейишди: «Фикрлиларимиз-ку, бирор нарса дейишгани йўқ, эй Аллоҳнинг Расули. Аммо баъзи ёшларимиз: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аллоҳ мағфират қилсин, ансорларни қўйиб, Қурайшга беряптилар, ҳолбуки, қиличларимиздан уларнинг қони томиб турибди», дейишибди». Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Албатта, мен куфрдан янги чиққан кишиларга беряпман. Одамлар мол-дунёни олиб кетиб, сизлар манзилларингизга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан қайтишга рози бўлмайсизми? Аллоҳга қасамки, сиз олиб қайтаётган нарса улар олиб қайтаётган**

нарсадан яхшидир!» дедилар. Улар: «Шундай, эй Аллоҳнинг Расули, дарҳақиқат, биз рози бўлдик», дейишди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларга: **«Ҳали сизлар мендан кейин қаттиқ худбинликни кўрасиз, ўшанда Аллоҳ ва Унинг Расули соллаллоҳу алайҳи васалламга Ҳавзда йўлиққунингизча сабр қилинг»**, дедилар. Биз сабр қила олмадик».

Манба: hadis.islom.uz

